

blev ganske vist for Resten ved Siden af indrømmet, at det Samme kunde opnaas ved en tætsluttende Dør, og derfor er ogsaa Lovforslaget blevet indrettet saaledes, at det giver Valget; men forresten gjælder ogsaa herom, at jeg antager, at det ikke fra nogen Side vil blive betragtet som et Spørgsmaal af saa stor Betydning, om dette Alternativ, Afgangen til at bruge Spjæld, gaar ud; men saa vil selvfølgelig det Andet vistnok være at fastholde, nemlig at der maa være en tætsluttende Dør. En saadan findes vel forresten allerede nu ved næsten alle nyere Ræffelværkskonstruktioner. Der maa, saa vidt jeg har forstaaet de allerede talere i det andet Thing, herved forstås en Dør, hvor Abningerne tilstrues. — Jeg skal dernæst blot bemærke med Hensyn til Forholdet mellem § 4 og § 29, at jeg gaar ud fra, at der ikke er nogen Modstrid mellem disse Paragrafer, idet de nemlig maa ses i det Lys, at § 4 bestyrtter sig kun med det Spørgsmaal, hvad Naboen kan fordrø, altsaa, om man vil, den private retlige Side af Sagen, hvortil § 29 bestyrtter sig med de Fordringer, som det Offentlige maa stille, naturligvis bestandig under Forudsætning af, at der ikke er private retlige Hindringer liggende i Naboen's Ret. Ved ethvert saadant Spørgsmaal som det, her foreligger, om Anbringelsen af Vinduer til Naboen's Grund, maa jo begge Spørgsmaal, nemlig dels, hvilke Krav Naboen kan gjøre gjældende, og dels, hvad der maa kræves af forskjellige offentlige Interesser, saasom i Brandpolitiet's Interesse. § 4 bestyrtter sig som sagt kun med Spørgsmaalet om Forholdet til Naboen, medens § 29 handler om de offentlige Interesser, som i den Henseende skulle varetages. — Hvad § 16 angaar, tror jeg, at det er med fuld Forsæt, at man netop der har foreslaaet, at Kjelderloftet i det Spjæst skal ligge en Alen over Fortaget. Det er Meningen, at dette Tillæg til Høiden skal kunne indrømmes, naar det blev benyttet paa den Maade, at Etagerne faae større Høide, men det er ikke Meningen, at man vil have flere Etager ad den Veie. Det er ialtsald det Synspunkt, paa hvilket hele Paragrafen hviler, og det er derfor ikke grebet paa Slump, men med Forsæt, at man har valgt disse Udtryk. Det forekommer mig, at der baade i Sundhedshensyn og af Hensyn til Skønheden og Komfort ved Boligernes Indretning er Grund til at gaa Noget over den sædvanlige Bygningshøide, naar dette anvendes paa den Maade, at Etagerne faae en anseeligere Høide. Derimod synes det mig, at det vilde være ganske utilraadeligt at indrette denne Afgang til at gaa over den ordinære Høide, saaledes at den kunde benyttes til i Virkeligheden at staa flere Etager i Bygningen. — Hvad § 22 angaar, med Hensyn til hvilken der var stillet et Vædringsforslag i det andet Thing, som atter her idag er fremdraget, skal jeg kun erindre om, at naar dette Vædringsforslag ikke

gik igjennem i det andet Thing, da tror jeg, det var begrundet dels deri, at man vel nærede nogen Tvivl, om den saafaldte Præmie for at bygge mindre Bygninger paa 2—3 Etager i Grunden vilde virke synderligt, og om ikke de Motiver, der bevæge en Mand til at bygge Huse med flere Etager, i Almindelighed ere meget stærkt begrundede i hans hele Plan, saaledes at han neppe vilde lade sig bevæge til at bygge anderledes af Hensyn til disse smaa Indrømmelser med Hensyn til det byggede Areal, som Vædringsforslaget tilsigtede at give. Dernæst var der ogsaa en anden Betragtning, som gjorde sig gjældende med stor Styrke, nemlig, at det jo ingenlunde var det alene, som det kom an paa med Hensyn til Sundheden af Boligerne, om der var nogle flere eller færre Etager, men at der var saa mange andre Hensyn, der samtidig dermed maatte gjøre sig gjældende, f. Ex. om Bygningen overhovedet laa paa en aaben Plads, ved en Boulevard, en Sø eller et andet Sted, hvor der isærveien var tilstrækkelig Luft, eller om den laa trængt ind imellem mange andre Bygninger. Saaledes har man ment, at der alligevel ikke vilde opnaas Synderligt ved denne Præmie. — Hvad § 34 angaar, blev der jo i det andet Thing stillet Forslag om at reducere Fordringerne til den Afstand, hvori Træaltaner og andre Træbygninger skulde være fra Naboen's Grund. 15 Alen er ganske vist et temmelig betydeligt Maal. Imidlertid tror jeg dog ikke, at der kunde være Anledning til at gaa ned til 7½ Alen, saaledes som der blev foreslaaet i det andet Thing, der vilde i alt Fald neppe være Grund til at gaa videre end til 10 Alen, som er det, der efter Kjøbstadernes Byggelov i saa Henseende fordrøes, men det er ogsaa overhovedet et Spørgsmaal, forekommer det mig, om der er nogen Anledning til saaledes at opmuntre eller begunstige disse Træbygninger. Det er derfor Ting, som jeg ganske skal henstille, og det er vistnok isærveien en Sag, der ikke fra nogen Side betragtes for at være af stor Vigtighed, om der bibeholdes 15 Alen, eller der sættes 10 Alen. — Med Hensyn til §§ 40 og 41 vil jeg først gjøre den Bemærkning, at, naar der i § 41 fordrøes den der omtalte Deklaration og er tilspjæt, at Overtrædelstilsælde kunne drage tilfølg, at Tilladelsen forbyrdes, gaar jeg ud fra, at der vel ikke kan være Tale om at fordrø mere af Cieren end, at han for det Første naturligvis i Kontrakten eller paa anden Maade gjør Veieren opmærksom paa den Forpligtelse, der hviler paa Stedet om, at Rummet ikke maa benyttes som Beværtningslokale eller Natteophold for Mennekter, og dernæst ogsaa, at han anvender fornuftig Omhu fra sin Side paa, at dette ikke sker, men jeg tror ikke, at man paa nogen Maade kan anvende denne Bestemmelse saaledes mod Cieren af Stedet, at Tilladelsen skulde tages tilbage til Skade